

И. ЯКОВЛЕВ

ВЫРТМАРА

ЙӀЛӀНТАРНИ

ПирӀн атте пасара каймассерен кулачӀ илсе таврӀнатчӀ. ПӀрре ҫапла пасартан таврӀнссан, атте пурсӀмӀра та пӀрер татак кулачӀ валеҫсе пачӀ. Мана ыттисенчен сахал панӀ пек туйӀнчӀ. ЭпӀ кулача илмесӀр, йӀлӀнтарса, пӀр кӀтессе кайса лартӀм.

Атте ман еннелле ҫаврӀнса пӀхрӀ те:
— МӀншӀн илместӀн тата кулачӀана?—терӀ.

Эпӗ пӗр чӗнмесӗр ларатӑп. Атте манӑн кулачӑ татӑкне илчӗ те йӑмӑксене валесрӗ пачӗ:

— Мейӗр, ҫийӗр Иван татӑкне, вӑл кӗтесре йӑлӑнтарса ларгӑр-ха! — терӗ.

Йӑмӑксем вара манӑн татӑка ҫиреҫ ячӗҫ. Кайран ыйтасчӗ — кулачӑ ҫук.

Ҫын аллинчи кукӑль пысӑкӑн курӑнать, тесе ахаль каламан ҫав ваттисем.

ЭПЁ ҮКЁННИ

Манан атте куё курна чухне, тулти ёсрен пушансассан, ялан сават-сапа теплетче, кашал сапатче. Вал ёслене чухне пирён валли выляма хәма татәкәсем темён чухлө пулатчөс.

Пөрре эфир күршө ачи Көркүрипе хәма татәкәсемпе урай варринче вылякаласа ларатпәр. Көркүри тепле әнсәртран манан

пұрт пеккине ишрә пәрахрә. Уншан манан Кёркурие ҫилә килчә. Эпә Һана хәма татәкәпе пуҫәнчен пат тутартәм. Кёркури йәре пуҫларә. Анне илтрә те:

— Мәншән тиврән? Хәвна тивсәссән аван пулә-и? Авә Һнтә вәл киле каять, кампа выльән вәл кайсәссән?—терә.

Кёркури чәнах та ҫөләкне, алсисене тәхәнчә те алак пат-нелле утса кайрә. Эпә нимән чәнместәп. Түсеймесәр йәтәм ятәм. „Мәншән ҫапрам-ши?“ тесе үкәнетәп хам ашәмра.

Кёркури эпә йәнинне илтрә те:

— Ан йәр, Алюш, ан йәр; атя татах паҫәрхи пек выляр,— терә. Мана намәс пулчә. Чарәнаймасәр тата хытәрах йәре пуҫларәм. Кёркури ачашлакаласәссән, йәпаткаласәссән тин чарәнтәм.

Нумай пәтә, сахал ҫитә; пәрле пурәннинне мән ҫитә, тесе юрлаҫсә ваттисем.

Аләкран тухса кайсәссән, аллә тәслә әс кәрет.

ЏУРКУННЕ

Џуркунне хёвел хёртсе пэхать. Тулта ашя. Џил пёртте вёр-мест. Џулте тёрисем юрлащё. Юр ирёле-ирёле кэшт анчах юлнэ. Урам хушшинчи щырмасем чэл-чэл-чэл! юхса выртащё.

Эпир ачасемпе хэма татэкёсенчен кимё пеккисем турэмэр та пёр хытарах юхакан щырманя ятамэр. Хамэр: „Камэн иртет! камэн иртет!“ — тесе кэшкэркалашса кимёсем хыщэн чупса пыратпэр.

Џапла чупса пынэсемён эпё хам умра мён пуррине курман та, шыв лупашкине лап! кётём ўкрём. Кёнем-йёмём йёп-йёпе! Сивве шэнтэм хам!

Кёпе-йём улаштарас тесе, киле чупса кайрам.

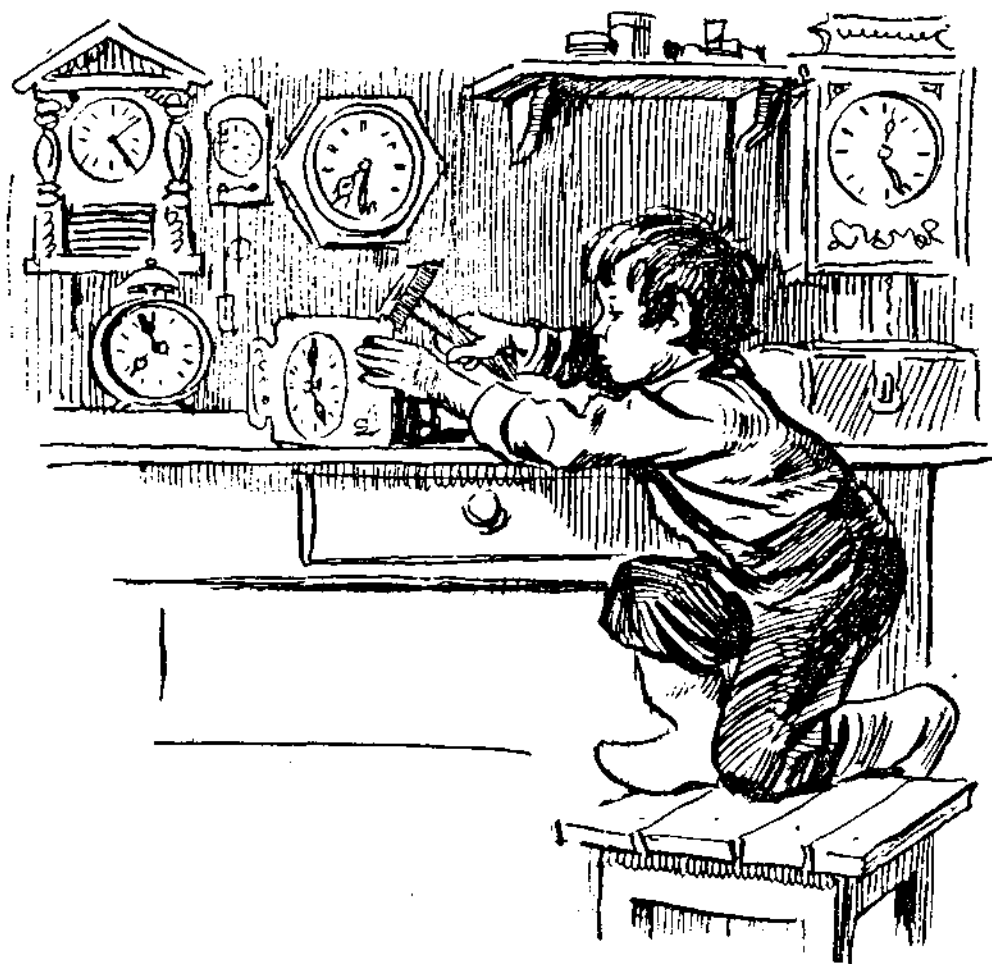
— Аста йёпетрөн? Епле йёпетрөн?—теме пусларё мана анне.

Эпё тўррипех каласа патам.

— Сук сана кёпе! Кай, кямака сине улахса лар! Улём умна-хысна чипер пяхса суре! — терё.

Шыван турачё сук, тецсё.

ЭПЁ СЕХЕТ ҶЁМЁРНИ

Манан атте сехет тўрлетме аста. Сехет Хёветки тесен, айна ташти сын та пёлет. Айна кура пёчек чухне манан та сехет тўрлетес килетчё. Анчах аттесем, эпё айваннине кура, мана сехетсем тўрлетме мар, вёсен сўмне сёртёнме те хушмастчёс. Эпё сапах вёсем килте сук чухне тыткаласа пāхаттам.

Пёрре сапла атте пёр сехете илсе салатса тākрё те тўрлете пусларё, тўрлетсен-тўрлетсен хай ташта тухса кайрё. Анне

күрше ларма кайначчө. Пиччесем иккешё те ирех вярмана вутта кайсаччёс. Мана ирёк пулчө: малатук илтём те сехет ураписене шакка пусларам, анчах манан сапмассерен шалёсем хуҗалаҗсё. Ёслесен-ёслесен каялла савранса пахрам та чўрече витёр атте килнине курах кайрам. Часах сехет ураписене хуратап та камака сине улахса ыртатап. Атте килчө те сехете тўрлетме пусларё. Курать ку: хаш-хаш урапин шалёсем хуҗак. Унталла-кунталла пахкаларё те, хайхискер эпё камака синче ыртнине курах кайрё. Ман пата пычө те ытаты:

— Элексей, сехет урапи шалёсене эсё хуҗран-им? — тет.

— Су-ук, эпё мар, — терём эпё.

— Епле эсё мар? Санран пуҗне урах никам та сукчө кунта? — терё. Унтан атте тытанчө мана ятлама:

— Мён тумалнине пёлместён пулсан, ўлёмрен шырса ан сыпсан! — тесе темёнччен ятласа каларё.

Савантан кайран эпё нумайччен шухашласа сўрерём.

ВЫРТМАРА

Эпир ака-суха ҫинче тата кӗркунне те каҫсеренех лаша-семпе ҫаран ҫине выртма каяттӑмӑр.

Пирӗн выртма ҫаранӗ хамӑр ялтан инҫех мар, пӗр-икӗ ҫух-рӑмран та ытла пулмӗ. Вӑл ҫаран икӗ ял хушшинче: пӗр вӗҫӗнче пирӗн ял, тепӗр вӗҫӗнче, пӗр-ик ҫухрӑмра, ураҫ ял. Икӗ енче икӗ лутра сӑрт. Варринче пӗчӗкҫеҫҫӗ ҫырма юкса выртать. Ҫырма тӑраҫ унта-кунта хура хӑва тӗмӗсем ӱсеҫҫӗ. Ҫав ҫарана

эпё лашасемпе темиşe те кайнă. Каймассерен унта ачасем, пёр-пёр вайă туртса кăларатчĕс.

Пёрре ҫапла эпё кёркунне выртма кайрăм. Кёрхи каҫ пит тёттём те сулхăн пулат; ҫавăнпа ҫёр каҫиччен урасем шанса кўтсех каяҫҫё. Ачасем пурте пёр ҫёре пуханчĕс те:

— Атьăр, ачасем, кёҫёр кашличё ҫунтарар! Кăҫал кашличё нумай!— Ҫапла каласассанах, пурте чăл-пар саланчĕс анасем ҫинелле. Ача-пăча нумаййан: пёр самантра темиşe купа, пысăк купасем, урам пек, йёркерен тăва-тăва тухрĕс. Унтан вăл купа-сене вут тёрте-тёрте ячĕс. Ак хайхи кашличё ҫатартатса ҫуна пуҫларё-ҫке! Ҫулăмё ҫўлелле пўрт ҫўлеш каять. Пётём ҫаран ҫап-ҫутă пулчё. Ача-пăча саваннипе нимён тăва пёлмест. Хайсем пурте кашличё тусанёпе хуп-хура пулнă, куҫ шуррисем анчах курăнаҫҫё. Хайсем ҫапах, пёр-пёринчен тăрăхлакаласа кулса, вут йёри-тавра чупкаласа ҫўреҫҫё. Шăри-шари, лай-лай! тăваҫҫё: пётём ҫаран ҫёр-ҫёмёрлет; калан темён пулнă тесе.

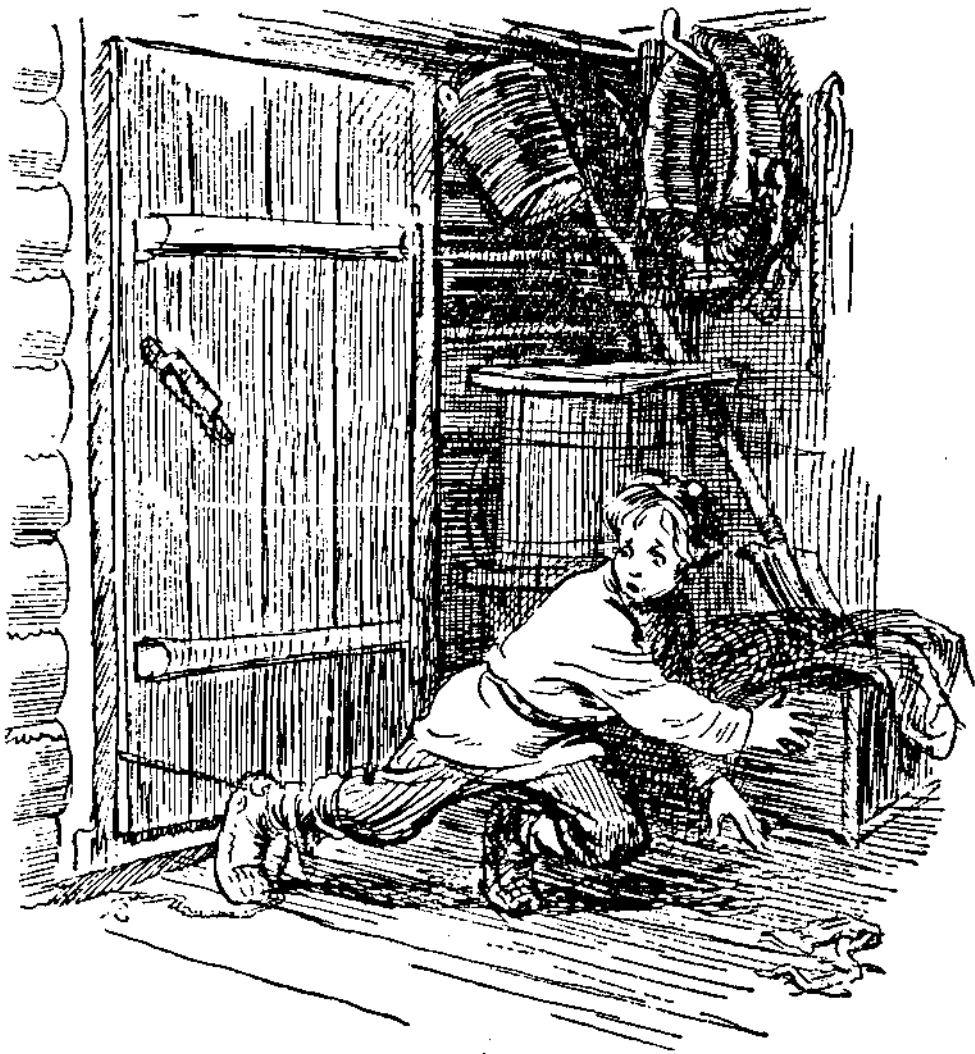
Ҫапла шуйăхкаласа танă ҫёре хамър ял насусё киле парать кёмсёртеттерсе. Ун хыҫҫанах тата хамър ялтан та, тепёр ялтан та ҫуран ҫынсем чупа-чупа ҫитрĕс. Насуспа килекенсем пирён пата пырса чаранчĕс те ни вăрҫаймаҫҫё, ни ятлаймаҫҫё пире. Хăранипе шап-шурă шурса кайнă хайсем. Пёҫҫисене шарт! ҫапаҫҫё.

— Ку чухнехи ача-пăча темён туртса кăларё! Вара эпир сирён ял ҫунать пулё тесе!—теҫҫё ют ялсем.

— Эпир сирён ял ҫунать пулё тесе тата!—теҫҫё пирён ялсем.

Лашисене кăшт кантарчĕс те кайрĕс вара килелле шалтър-таттарса.

ХАРАВҘА ИВАН

Иван амәшә кәвас хунә та, йүстәр тесе, әна кәмака сине лартнә, хәй кӯрше ларма кайнә. Тәттәм пулсан, Иван урамран килне таврәннә. Чәнет ку,—пүртре никам та сук. Хайхискер хәйә сүтма тытәнать, кәмака сүнче кәс темәскер пәшәл-пәшәл

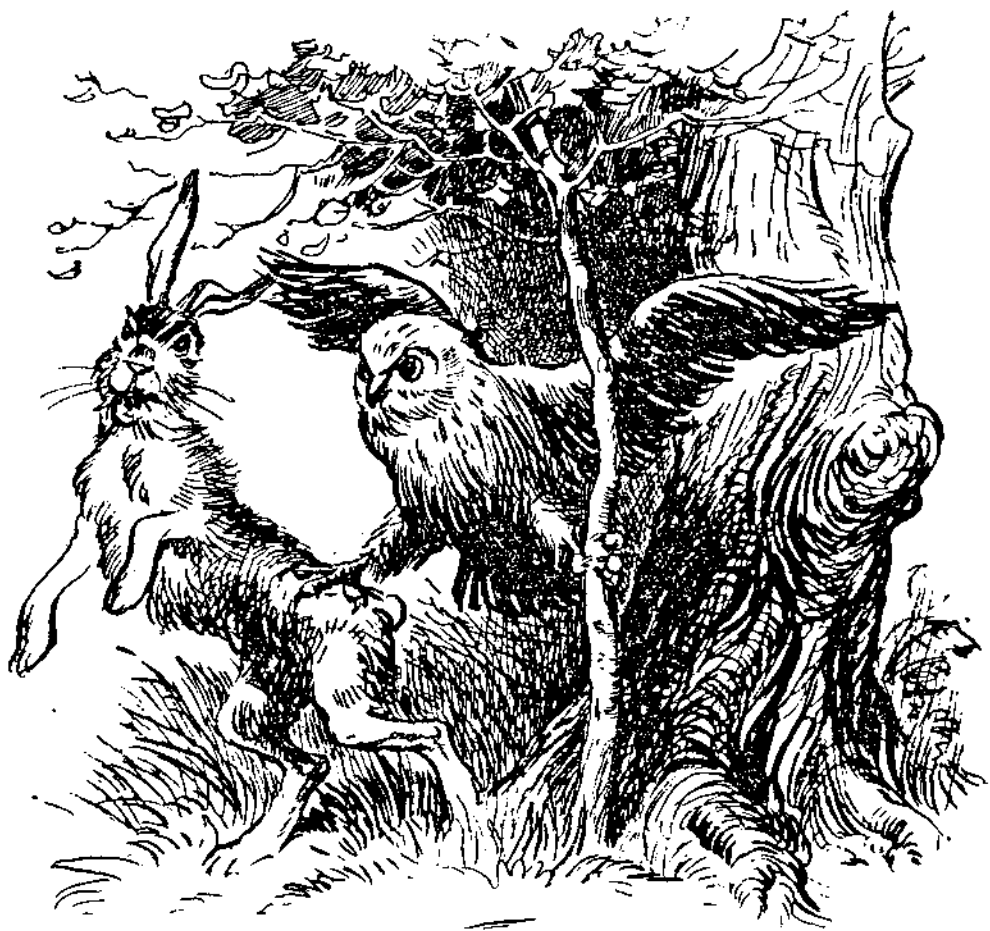
тунине илтех каять. Ахър хѣрт-сурт пулѣ ку тесе, Иван шартах сикет те хаййине пѣрахсах тара пуслать. Васканипе тѣттѣм сѣрте турчка тимри сине пусать. Турчки кѣна пит аваншап! тутарать сѣмкинчен. Иван: — Ах, атьсем, килсе пулѣшѣрах! — тесе кѣшкѣрса ярать те тарма тытѣнать. Инкек сине синкек: сѣв вѣхѣтрах ун ури салтѣннѣ кайнѣ. Сѣпати кантри алѣк хушшине хѣсѣнет те, Иван пѣлтѣра тѣсѣлса та ѣкет.

— Ай-уй! пѣтрѣм-сѣке, хѣрт-сурт тытать, кѣршѣсем килсе сѣлѣрах! — тесе вилес пек кѣшкѣрать, тет. Иван патне кѣршисем чупса пырассѣ те йѣтса тѣратассѣ, тет. Иван ни вилѣ, ни чѣрѣ, тет.

Кайран хайхи пѣлсен, Иванран кула пусланѣ:

— Епле эсѣ йѣсекен чустапа кѣтесри турчкаран хѣрарѣн? Ситменнине тата ху урунти сѣпату та хѣратнѣ сана, — тесе тек кулнѣ, тет, унран.

ТĂМАНАПА МУЛКАЧĂ

Тёттём пулчĕ. Тăманасем вăрманта варсем тăрăх çиме шыраса вĕçсе çуре пуçларĕç. Пĕр пысăк карсак усланка сиксе тухрĕ те ларса юсанкала пуçларĕ. Çамрăк тăмани калать:

— Мĕншĕн эсĕ çав мулкача тытмастăн?—тет.

Ватти калать:

— Пысăк ытла, вай çитес çук: эсĕ ăна çаклатăн та, вăл сана чăтлăха сĕтĕрсе кĕрĕ,—тет.

Ҙамрӑк тӑмани калать:

— Ак эпӗ ӑна хӑрах урапа Ҙаклатам та теприпе часрах йывӑҗран ярса тытам,— тет.

Унччен те пулмасть, Ҙамрӑк тӑмани карсак җине ярӑнать анать. Хайхискер чӑнах та хӑрах урипе ӑна җурӑмӑнчен ярса илет те, мӑнпур чӑрни кунӑн ӗт ӑшне кӑрсех каять, тепӑр урине часрах йывӑҗран Ҙаклатса илме хатӑрлет. Мулкачи сӑтӑре пуҗласанах, тӑмана часрах тепӑр урипе йывӑҗран ярса тытатъ те шухӑшлатъ: каяймӑн ӗнтӑ, тет. Мулкачи карт туртӑнать те тӑманана җурать пӑрахать. Вара тӑманан хӑрах пӑҗҗи йывӑҗ җине юлатъ, хӑрах пӑҗҗи мулкачӑ җурӑмӑ җине каять.

Тепӑр җул Ҙак мулкача кайӑкҗӑ тытатъ, тет. Вара ун җурӑмӑнчи ӗт илсе ларнӑ тӑмана чӑрнисене курса: ку чӑрнесем кунта ӑҗтан килсе ларнӑ-ши тесе шалт тӑлӑнчӑ, тет.

